

[Jensen (Broby).]

til at vende sig imod, og som efter min Mening fører til, at der oparbejdes en Stemning imod det, som vil skade berettigede Kunstinteresser. Derfor vil jeg gerne være med til at give den højtærede Undervisningsminister Lejlighed til ogsaa her i Salen at udtale sig om Sagen, saaledes som Ministeren har haft det i Finansudvalget.

Om et andet Spørgsmaal, Statens Indkøb af Kunst og Udstillingerne, vil jeg sige, at det efter min Mening er noget af det værste, der er præsteret, at man har brugt Statens Penge paa en saadan Maade, som sket er. Jeg har gjort mig den Ulejlighed at gaa hen og se de sidste Nyerhvervelser paa Museet. Og selv om jeg ikke paa nogen som helst Maade skal give mig ud for at være Kunstkender, slet ikke, kan jeg alligevel som Lægmand ikke andet end forbavses, ja, forfærdes over at se disse Indkøb. Det ser ud, som om man har manglet Pensel til at male og brugt Fingeren til at stryge ud med. Man kan ikke finde noget som helst Motiv, som kan være af nogen som helst opdragende Betydning med Hensyn til Kunst og Kultur. Jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om der ikke er Mulighed for, at man kunde samle Indkøbene fra de sidste 10 Aar og hæfte Pris paa dem, saa vi kunde se, hvad Staten har givet for disse Rædselsfuldheder, lave en stor Udstilling og indbyde alle Borgere til at se dette forfærdelige. Hvis vi kunde faa det, vilde der blive vakt Opmærksomhed, som vil være af Betydning for, at der kan komme en Strøm-kæntring; det er den, vi trænger til.

Saa er der en Ting til. Jeg vil bede den højtærede Minister gøre sin Indfyldelse gældende, saaledes at man ikke er alt for villig til at modtage Gaver. Jeg saa nogle Gaver, den saakaldte Rump'ske Samling, og jeg vil sige det samme om den som om de sidste Aars Indkøb, at den for en Lægmandsbetragtning var rædselsfuld i hele sin Udstrækning.

Pitzner: Det ærede Medlem Hr. Pinholt omtalte det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger vedrørende Kongens Have. Det har jeg i og for sig ikke noget imod. Det er ret rimeligt, at den enkelte forsvarer sig, naar han bliver angrebet. Naar han brugte det Udtryk, at Kongens Have i sin nuværende Tilstand var usømmelig, var det dog at gaa lidt for langt. Men det, jeg navnlig vil paatale, er den Sammenstilling, som det ærede Medlem Hr. Pinholt gjorde af denne Bevilling med den, de Konservative sammen med de to andre Partier, men ikke Venstre, er gaaet med til, nemlig Eftergi-

velsen af Laan. De Laan, der er Tale om, og som vi har været med til at foreslaa eftergivet, blev givet i 1920—23, altsaa af den daværende Venstreregering, til 55 Arbejdsløshedskasser, med alle Partiers Tilslutning til et Beløb af over 13½ Mill. Kr., et Beløb, med Hensyn til hvilket alle den Gang var rørende enige om, at helt kunde man ikke faa Pengene igen. At tre Partier saa gaar til at eftergive de haardest trængende, 10 Fag af 55, et ret store Beløb, kan man ikke sammenligne med den nævnte Bevilling. Det er det, jeg vil paatale. Man kan ikke sammenligne den med Eftergivelsen af en Del af et stort Laan, med Hensyn til hvilket alle Partier i sin Tid har været paa det rene med, at en Del af det maatte eftergives af Staten.

Vanggaard: Jeg vil gerne takke Finansudvalget, fordi det, siden jeg rejste min Kritik ved Finanslovens første Behandling, har optaget til Samraad Spørgsmaalet om Administrationen af Statens Bevillinger til Kunst. Jeg anser dette Forhold for saare vigtigt, og at Finansudvalget har haft et Samraad med Ministeren om denne Sag og derved vist sin Interesse for den, har glædet mig meget, ogsaa at Finansudvalgsmedlemmer som det ærede Medlem Hr. Korsgaard og det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) i Dag har vist, hvilken Interesse de nærer for dette Spørgsmaal. De har ogsaa nævnt et Par Hovedpunkter af den Kritik, som har været fremme, og som jeg rejste her i Efteraaret, særlig da med Hensyn til Akademiundervisningen. Dette, at Akademiet ganske har tilsidesat den Fundats, det Paalæg, om jeg saa maa sige, den fik af Rigsdagen i sin Tid for 10 Aar siden, ganske hensynløst ladet være med at følge det Forslag til en ny Undervisningsplan, som den Gang var udarbejdet af en Rigsdagskommission, som fik Rigsdagens Samtykke og Ministerens Støtte, finder jeg er et alvorligt Forhold. De Beslutninger, som Rigsdag og Regering tager — de være sig rigtige eller ikke, jeg maa gaa ud fra, at de overvejende er rigtige — bør i alt Fald efterleves, og dette, at Administrationen uden videre tilsidesætter dem og ikke efterkommer dem, synes mig at være et Forhold af en saadan Art, at det berettiger og ogsaa gør det ønskeligt, at Finansudvalget, der særlig skal vogte derover, tager Sagen op, og at ogsaa den paagældende Minister skænker netop det Forhold sin Opmærksomhed. Derfor vil jeg stærkt understrege: der er intet sket, Akademiets Undervisning er snarere blevet slettere end forhen, man har over-